

Co mówią, zbiorowe mogiły?

Co one mówią? Nad czym dumają? Stoją, posępne i czekają!
 Na co? — Nad nimi brzozy spuszczają swe długie gałęzie
 i cisza... Tylko porozrpane kulami pnie drzew świadczą
 o tym, co tu było. Dusza widziaty, na śmieci wielu
 patrzyły! A teraz cisza... i tylko brzozy spoglądają
 w dół, gdzie pod ich stopami spoczywa honor Polski.
 Co to jest? Co się stało? — Wtem nagle brzozy poru-
 nają, szumieć... słychać, słychać całą historię. — I mogiły
 słuchają. I ziemia wchłania te dźwięki tak, jak wpiern
 wchłaniała krew. Krew... wielu dobrych Polaków.
 I co? Te miliony Polaków pomordowanych przez Niem-
 ców, wrywają nas do wspólnej walki z hitleryzmem,
 nas młodych i starych, abysmy rozpoczęte przez nich
 dzieło dokonali. I dokonamy! Wasza meka nie przejdzie
 bez echa, wasza ofiara nie będzie daremną, tak jak było
 w ciągu wieków. To nie, że z miast zostały gruz, to nie,
 że lasy usiane kłuzami! Polska była potęgą i będzie,
 bo germanistyczne wysiłki nie przemogą nas.

Janewski Maciej
 uc. kl. V. Szkoły Nr. 1.
 W Skarżysku - Kam.